ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 20)2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 101

Συνδρομὴ μετὰ ταχυδρομείου πλήρους τέα, ἐν ταῖς ἀποδείξεσι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τοῖς [illegible] φράγκα εἰσαγωγικὰ [illegible] χωρίζονται πρὸς ἡμισυ φράγκον τὴν γραμμήν. Ἐγγράφα Κυβερνητικὰ ἢ Δημοτικὰ πρὸς δύο πένταις τὴν γραμμήν.—Ἄρθρα εὐμαρῶνα τῷ κρουφάματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἀγωνιστὴς Α. Κ. Παλαιολόγος (Editor A. C. Palaeologos)

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ ὁδὸς Ἁγίου Ἰωάννου ὑπὸ τὴν νέαν οἰκίαν κ. Σωκρ. Ν. Φραγκούδη.

Αἱ συνδρομαὶ εἶναι ἐπορεωτικῶς ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς ἐκδοσιν ἐπιστελλόμενα, δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικῶν τελῶν εἰσιν ἀπαράδεκτοι.

Πρακτικὰ τῶν μετὰ τῆς Α. Ἐξ. συνεντεύξεων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κύπρου.

—

Ἐν τῇ πρώτῃ συνεντεύξει, γενομένῃ τῇ 20 Νοεμβρίου 1881, παρῆσαν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, αἱ ΑΑ. ΠΠ. οἱ τρεῖς Μητροπολῖται καὶ οἱ κκ. Θ. Περιστιάνης, Πασχάλης Κωνσταντινίδης, Τουρμουσὴς Παπαγαλίδης, Μ. Γ. Σιακαλλῆς, Χ. Σαβέρης, Κουκᾶς Παισίου καὶ Θεμ. Φραγκοῦς. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνεντεύξεως ὑπῆρχον δύο τραπεζαι μετὰ γραφικῆς ὕλης· ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Α. Ἐξ. ὡρισε τὰς θέσεις τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἠρώτησε τὰ ὀνόματα τῶν ἀγνώστων αὐτῷ.

Μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων εἶχε προσυμφωνηθῆ ὅτι, ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος θὰ προελογίζετο εἰσαγωγικῶς τὰ δεόντα καὶ θὰ συνωψίζε τὰ αἰτήματα τοῦ λαοῦ, ὃν ἀντιπροσώπευον, ὁ δὲ Ἀγ. Κιτίου θὰ ὡμίλει καὶ θὰ συνεχίσει ἐπὶ τοῦ κυριοῦ αἰτήματος (τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ νομοθετικοῦ σωματος).

Πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐπόντος, ἐκ προσυμφώνου ἐκείνου, ὁ Μ. Ἀρμοστὴς εἶπε· «Τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον δὲν εἶναι σύγκλητος ἀπολύτως ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκλεγομένῳ

συνεκροτεῖτο ὑπὸ προέδρου Ἄγγλου, δύο Χριστ. καὶ ἑνὸς Μωαμεθ. παρόντων.»

Ἁρμοστής. Ὁ Λόρδος Κιμβερλεῦ ἐπειδὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ δαπάνη ὅταν ἐφεσιβάλῃ τις ὑπόθεσιν εἰς Λονδῖνον, ἐθεώρησε καλὸν νὰ συγκροτῆται τὸ Ἐφετεῖον ἐξ ἀνθρώπων νομομαθῶν ἄγγλων».

Κιτίου. «Ὅταν τις ᾖναι τίμιος καὶ γνωρίζῃ καὶ τοὺς νόμους καθ' οὓς θὰ δικάζῃ, νομίζομεν ὅτι ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς τοῦ Λόρδου Κιμβερλεῦ, ὅστις ὑποθέτων ὅτι δὲν ἔχομεν τοιούτους, προτείνει κατ' ἀνάγκην τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ὁμολογεῖ ὡς μὴ εὐεργετικόν.»

Ἁρμοστής. «Διὰ μικρὰς δίκας εἶναι ἁρμόδιοι μάλιστα οἱ ἐντόπιοι, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ μεγάλων καὶ πολυπλόκων.» (ὁμιλεῖ μετὰ τοῦ κ. Βόβιλ, ὅστις γράφει τι.)

Κιτίου. «Ἔχομεν καὶ νομομαθεῖς διπλωματούχους πανεπιστημίων καὶ ἐντριβεῖς ἀνθρώπους τοῦ ἰσχύοντος νόμου καὶ εἶναι ἁρμόδιοι ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ τουρκικὴ νομοθεσία.»

Ἁρμοστής. «Ἐν τούταις αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Λόρδου Κιμβερλεῦ καὶ γράψατε ἔκθεσιν καὶ περὶ τούτου, ἂν θέλητε.»

Κιτίου. «Εὐχαριστοῦμεν· ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίζωμεν ἂν συμφωνῇ μεθ' ἡμῶν ἡ Ὑμ. Ἐξ. διότι δὲν ἀγνοοῦμεν πόσον βαρεῖ ἡ ψῆφος Ὑμῶν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐζητήσαμεν ν' ἀνταλλάξωμεν τὰς ἰδέας μας πρῶτον μεθ' ὑμῶν, διὰ νὰ ἴδωμεν εἰς ποῖα συμφωνεῖ μεθ' ἡμῶν καὶ εἰς ποῖα ὄχι.—Ἀπὸ τοῦ 1879 ἐπεδώκαμεν παγκύπριον ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καθ' ἡμᾶς, καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἐπετεύχθη καὶ διὰ τοῦτο ὑφίστανται, ὡς εἶπε καὶ ἡ Α. Μακαριότης πρότερον, αἱ αὐταὶ ἀνάγκαι.»

Ἁρμοστής. «Δὲν δύναμαι νὰ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ συστήσω τὴν γνώμην ταύτην, διότι δὲν γνωρίζω ἂν τὸ θέλῃ ὁ λαός· τοὐναντίον μάλιστα εἰς ὑπαλλήλους Ἄγγλους ἐλέχθη πολλάκις ὅτι οὗτος προτιμᾷ τοὺς Ἄγγλους ἀντὶ τῶν ἐντοπίων, καθ' ὧν κράζει ὁ λαὸς πολλὰ παράπονα.»

Σιακαλλῆς. «Κατὰ τῶν καθήδων καὶ τῶν νῦν δικαστῶν μάλιστα καὶ ἡμεῖς παραπονούμεθα.»

(ἕπεται συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν Τρίτην ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν περιοδείας του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου.

—

Καθὼ πληροφορούμεθα, προσεχῶς δημοσιεύονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις περὶ τῶν ἐπὶ θύραις δικαστικῶν καὶ ἄλλων μεταρρυθμίσεων, ἐκτυπούμεναι ἤδη ἐν τῷ κυβερνητικῷ τυπογραφείῳ ἀγγλιστὶ, ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστί. Αἱ ἐν λόγῳ μεταρρυθμίσεις τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρ. ε.ν.

—

Μεγάλη ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας Παπαγεάννη θὰ προσεγγίζωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν κατὰ δεκαπενθημερίαν. εὐχόμεθα ὅπως αἱ πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἐνέργειαι τελεσφορήσωσι, καθόσον οὐκ ὀλίγον ὠφεληθήσεται ἐκ τούτου τὸ ἐμπόριον.

—

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγινώσκομεν διάταξιν, καθ' ἣν Κυπριακὰ διαβατήρια δὲν θέλουσι διδόσθαι εἰς οὐδένα, ἂν δὲν φέρῃ ἀπόδειξιν ὅτι ἐπλήρωσε πάντας τοὺς φόρους του· διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1882 φόρους, τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν φόρων δύναται νὰ δίδηται ἢ παρὰ τοῦ μουχτάρη ἢ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσπράκτορος τῶν φόρων, ὡς ὁ διοικητὴς ἤθελεν ἐγκρίνῃ· διὰ τὰ 1882 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτη, τὸ πιστοποιητικὸν δέον νὰ προέρχηται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσπράκτορος τῶν φόρων.

—

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ κυβερνητικῷ κήπῳ ὑπάρχουσι περισσεύοντα δένδρα, ἡ Α. Ἐξ. εὐηρεστήθη νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως παρέχωνται δωρεὰν τοιαῦτα εἰς πάντα, ὅστις ἤθελε ζητήσῃ τοιαῦτα διὰ μεταφύτευσιν· τὰ δένδρα ταῦτα εἶναι ἀκακίαι, εὐκάλυπτοι, Gasuarina καὶ Tuia. Πᾶσα αἴτησις πρέπει νὰ γείνῃ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1882 πρὸς τὸν Ἀρχιδασονόμον κ. E. Dobbs.

—

Ἡ πόλις ἡμῶν προτίθεται νὰ πανηγυρίσῃ λαμπρῶς τῇ 1)13 προσεχοῦς Δεκεμβρίου τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς εἰς τὸν δημόσιον πολιτικὸν βίον εἰσόδου τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας γεραροῦ Γλάδστωνος, τοῦτο δὲ μανθάνομεν ὅτι θὰ πράξωσι καὶ ἄλλα μέρη τῆς νήσου. Ἡ ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης ἐν παντὶ καὶ πάντοτε θεωρεῖται βεβαίως καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπαράβατον ὑπὸ παντὸς γραπτοῦ καὶ ἀγράφου νόμου, ἀλλ' ἱερώτερον καὶ ἀπαραβατώτερον ἀποβαίνει, ὅταν ἡ εὐγνωμοσύνη κρίνεται νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς εἰσηγέτας τῆς ἀνθρωπότητος.

—

Παρακαλεῖται ἡ ἀξιότιμος Σύνταξις τοῦ «Στασίνου» ὅπως, εὐαρεστουμένη, διαφωτίσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Στασίνου» φράσεως «Ταῦτά εἰσι τοσοῦτον ταπεινῶς καὶ μετά τινος ἐπινοίας(!) ἀστόχου εἰρημένα, ὥστε θὰ προηροῦντο(!) οἱ καλῶς νοοῦντες(;) τί ἐστιν ἐθνικὴ φιλοτιμία(!) νὰ μὴ ἤκουον ταῦτα,» ὡς καὶ ποίας ἐκ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἐν τῷ 98 ἀριθμῷ τῆς «Ἀληθείας» ἄρθρου νομίζει δικαιολογούσας (φυλαττομένων, ἐννοεῖται, τῶν κανόνων τῆς λογικῆς καὶ τῆς καλῆς πίστεως) τὴν παράδοξον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ταύτην περίοδον· ἄλλως, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ συζητήσωμεν μετὰ τοῦ ἀξιολόγου «Στασίνου» ἐπὶ οἱουδήτινος ζητήματος.

—

Ἡ ἀξιότιμος Σύνταξις τῆς ἐν Λευκωσίᾳ συναδέλφου «Ν. Κιτίου» μεγάλως ἀδικεῖ ἡμᾶς παριστῶσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 140 φύλλῳ αὐτῆς (ὅπερ σήμερον ἐλάβομεν) τὴν «Ἀλήθειαν» ὡς ἀνακρίνουσαν.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 95 φύλλῳ ἡμῶν (9 ὀκτωβρ.) ὑπεμνήσκομεν ὅτι «Ἐπειδὴ παρῆλθον αἱ διακοπαὶ τῶν μαθημάτων καὶ ἀπὸ μηνὸς ἤδη εἶναι ὁ ὁρισθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος ὡς ἁρμόδιος χρόνος τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν γνωστὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Ἐξ.... θεωροῦμεν καθῆκον ἐπιβαλλόμενον νὰ πραγματευθῶμεν δι' ὀλίγων τὸ ὑψίστης σπουδαιότητος τοῦτο θέμα, ὅπως, ἂν μή τι ἄλλο, ὁ ὧν ἀφορμὴ νὲ ἰς ἁρμοδιωτέρους ἡμῶν νὰ σκεφθῶσι καὶ ἐξενέγκωσι τὰς ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις τῶν».

Ἔχοντες ὡς δεδομένον τὴν ὁμολογίαν τῆς Α. Ἐξ. ὅτι ὑπάρχουσι παρεννοήσεις καὶ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. ἐπίσης ἐπιθυμίαν τῆς ἄρσεως τούτων, ἃς ὑποτίθησιν ὡς τὴν μόνην ἀφορμήν, δι' ἣν ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀπορρίπτει τὴν συνδρομήν, ἣν πρότερον ἐζήτει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐλέγομεν ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ ἄγγλου ἱερέως, ὡς γενικοῦ ἐφόρου τῶν σχολείων, εἶναι ἡ μόνη ἀφορμὴ καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, δι' ἣν ἀρνούμεθα ἣν ἐζητήσαμεν πρότερον συνδρομήν. Ἀνεφέραμεν δὲ καὶ παραδείγματά τινα ὡς τὰ πιθανὰ αἴτια τῆς πρὸς τὸν κ. Σπόνσερ δυσπιστίας τῶν ἐφορειῶν τῶν ἡμετέρων σχολείων πόλεων καὶ χωρίων καὶ ἐν τέλει ἐγράφομεν· «Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς διοικήσεως ἦναι αὐτός, ὃν διακηρύττει ἐν τῇ πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα ἐπιστολῇ της, (ἡ διάδοσις τῆς παιδείας κλπ.) πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν συνεργασίαν ἄλλων προσώπων καὶ νὰ καταργήσῃ τὴν ἀργόμισθον θέσιν τοῦ «Γενικοῦ Ἐφόρου κ.λ.π.» Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ μανθάνομεν ἐκ τῆς συντόμου ἀναλύσεως τῆς φύλλης συναδέλφου «Ν. Κιτίου» ὅτι συμφωνεῖ ἐν τῷ γενικῷ ἡμῶν τούτῳ συμπεράσματι. Ὅταν ὅμως, περιμείναντες εἰς μάτην νὰ μάθωμεν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἡμῶν ἐκδιδομένων φύλλων τὴν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἡμῶν ταύτης κοινὴν γνώμην τῶν ἄλλων πόλεων, εἴδομεν ἀντὶ τούτου ριπτόμενον εἰς τὸ μέσον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ἐξ οὗ ἐφοβούμεθα καὶ φοβούμεθα διαιρέσεις, βεβαιότατα μὲν μεταξὺ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ λαοῦ, πιθανῶς δὲ καὶ ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ (καὶ ἐξ ὅσων λέγει τὸ «Ν. Κίτιον» περὶ «τῶν κουφονόων τῶν φωναζόντων ἐν τοῖς καφενείοις» ἡ πιθανότης ἐγένετο βεβαιότης) τότε ἐγράψαμεν τὸ ἐν τῷ 99 ἡμῶν ἀριθμῷ ἄρθρον, δι' οὗ ἐμεμψιμοιροῦμεν ἢ παρεπονούμεθα (οὐχὶ κατεμεμφόμεθα) πρὸς τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν σωπῆν τῶν ἐπὶ τοῦ κατεπείγοντος, καθ' ἡμᾶς, ἐκείνου ζητήματος, προσεπαθήσαμεν δὲ νὰ ὑποδείξωμεν τοὺς λόγους, δι' οὓς φρονοῦμεν ὡς ἐξεθήκαμεν.

Ὡς πρὸς τὸ κινηθὲν λοιπὸν νέον ζήτημα δὲν διεφωνήσαμεν οὔτε καὶ νῦν διαφωνοῦμεν κατ' ἀρχήν, ἀλλ' ἐλέγομεν αὐτὸ πρόωρον μόνον καὶ ὑπηνίξαμεθα, ὅσον ἐπετρέπετο σαφῶς, καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους, δι' οὓς τὸ ἐθεωροῦμεν τοιοῦτον. Καὶ ὡς ἀληθῶς οὐδεὶς προσεκτικὸς καὶ ἀπροκατάληπτος ἀναγνώστης δύναται νὰ θεωρήσῃ ὡς διαφωνοῦντα κατ' ἀρχὴν ἄνθρωπον ὑποδεικνύοντα ἁρμοδιώτερον, κατ' αὐτόν, τρόπον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ζητήματος, πρὸς δὲ ἐκφράζοντα διὰ σαφεστάτης γλώσσης τὴν ἐλπίδα ὅτι, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα καὶ συζητηθῇ καθ' ὃν ὑπεδείξαμεν τρόπον.... τότε ἀντὶ ἀντιπάλων θὰ εὕρωμεν τοὺς Ἀρχιερεῖς εἰλικρινεῖς συνεργάτας ἐν τῇ διαφωτίσει τοῦ σπουδαιοτάτου ἐπίσης τούτου ζητήματος.»

Ἀλλ' ἡ γνώμη ἡμῶν δὲν εἰσηκούσθη παρὰ τοῖς ἀξιοτίμοις συναδέλφοις καὶ τὰ [illegible] ἔθησαν εἰς ἣν ἔτεμον ἐνείμη[illegible] φθόνοι οὐδεὶς· τὰ τελέσματα [illegible] ἔωσιν ἐπατήρα τῶν γνωμῶν ἡμῶν ὠφελιμώτερα καὶ [illegible] πάντη ἔνα ἡμῖν τὴν χάν[illegible] σις τοῦ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ὡς [illegible] τὸν κόπον καὶ τὰς [illegible] στικῶς [illegible] ὅτι παρέχομεν [illegible]

περιστάσεσι, καὶ τοσοῦτον δυσαναστρετῶμεν κατ' αὐτῆς ὥστε ἐν τῇ ἐλαχίστῃ διαφωνίᾳ ἐκτραχύνομεν τὴν συζήτησιν μέχρις ὕβρεων καὶ χαρακτηρισμῶν χειρόνων καὶ τῶν ὕβρεων, ὡς ποιεῖ ἀπό τινος ἡ ἀξιότιμος σύνταξις τοῦ «Στασίνου.»

Κύριε Συντάκτα.

Ἐν Ἄνω Λευκάρᾳ (7)19 9βρ. 82.

Πετῶντι καλάμῳ χαράσσων ὑμῖν τὴν σύντομον ταύτην ἀλληλογραφίαν μου, δὲν σκοπῶ δι' αὐτῆς νὰ ἐκθέσω οὔτε ἱστορικὰς οὔτε τοπογραφικὰς πληροφορίας περὶ τῆς κωμοπόλεως ταύτης, εἰμὴ καθόσον ὁ σκοπὸς τὸ ἐπιτρέπει, ὅτι πράγματι ἅμα μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν μου ἐπανακάμψας εἰς Λεύκαρα κωμόπολιν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε διακρινομένην ἐπὶ ἄκρᾳ φιλομουσίᾳ καὶ ζωηρᾷ ἐκδηλώσει ἀκραιφνεστάτων ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων, ἐχάρην ἀπὸ καρδίας ἐν τῇ χαρᾷ μου ἐδάκρυσα ἐπαν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, κτιρίου μεγαλοπρεπεστάτου, τὴν ἑλληνόθρησκον σημαίαν χαριέντως κυματίζουσαν, καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εὐχερέστερον καὶ αὐτῆς τῆς τοιγλώσσου καὶ ἀηδεστάτης τουρκικῆς λαλουμένην καὶ παρ' αὐτῶν μάλιστα τῶν ἑλληνογενῶν κυρίων ὀθωμανῶν.

Ἀλλ' ὁ λόγος ἡμῖν κυρίως περὶ τῶν ἐνταῦθα ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ λοιπῶν φιλομούσων σωματείων. Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι τὰ Λεύκαρα ἀποτελοῦσι μίαν τῶν πλουσιωτέρων καὶ ἀνθηροτέρων κωμοπόλεων τῆς Κύπρου. Οἱ εὐφυέστατοι, ἱκανώτατοι καὶ ἀκάματοι Λευκαρῖται ἔχοντες ἀδιαλείπτως ἐπησχολημένας τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐημερίας αὐτῶν, ἐφαίνοντο ἐπί τινα χρόνον ὡς ἐλάχιστα μεριμνῶντες περὶ τῆς συστηματικῆς καὶ ἑλληνοπρεπεστέρας ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν φιλτάτων αὐτῶν τέκνων ἅ περ εἰσὶν ὁ πολυτιμότερος καὶ πρόφιλεστερος θησαυρὸς τῶν γονέων καὶ ἡ χρυσῆ ἐλπὶς τῆς φίλης πατρίδος, ὅταν ταῦτα ἐγκαίρως λάβωσι τὴν προσήκουσαν ἑλληνοπρεπῆ καὶ κατὰ Χριστὸν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν. Τώρα ὅμως τὴν ζέουσαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν αἰσθήματος καὶ ὁ διακαέστερος πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων αὐτῶν ἔρως καὶ προθυμία ἔλαβε νέον ζωηρόν, ἥτις ἐκ προσομοίων παρέχει χρηστὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ συνελθόντα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς ἐνταῦθα κοινότητος, μετὰ σπουδαιοφανοῦς τῶν ἑλληνοπρεπῆ σύστασιν [illegible] τερον μὲν καὶ ἀκαμπαΐτερον ἀνέστησαν τὸ μίκρι πάλαι καθεῦδον Ἑλληνικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἀναγνωστήριον· ἠρώτησαν δὲ τὸ δημοτικὸν τῶν χωρίων σχολεῖον, εἰς ὃ πλεῖστοι ἐκ τῶν [illegible] τῶν φοιτῶν [illegible] μως [illegible] ρου [illegible]

λου, ἐπέσπευσαν δὲ καὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Παρθεναγωγείου, ὅπερ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀποπερατούμενον, ποιήσεται, σὺν Θεῷ, ἓν τρόπαιον τῶν τε μαθημάτων καὶ τῶν ἐργοχείρων ὑπὸ τὴν ἀρίστην διδασκαλίαν τῆς ἐλλογίμου διδασκάλου κ. Εὐφροσύνης Πορφυροπούλου. Ἐν τεῦθεν ὅθεν δῆλον, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς τῆς Κύπρου πληθυσμὸς ὁσημέραι προάγεται καὶ ἐπὶ τὰ κρείττω προβαίνει τηρίζων τὰς ἑαυτοῦ ἐλπίδας οὐχὶ ἐπ' ἄρχοντας καὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἰδίαις ἀναλώμασι πνευματικῇ αὐτοῦ προόδῳ καὶ προαγωγῇ. Εἴθε δὲ ἡ πρὸς τὰ καλὰ ροπὴ τῆς κωμοπόλεως ταύτης νὰ συσφίγγηται πάντοτε διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ συμπράξεως πάντων ἐν γένει τῶν ἐνταῦθα κατοίκων πρὸς κοινὴν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν πρόοδον ἡμῶν τε αὐτῶν καὶ συμπάσης τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος.

Πρόχθες ἐπεσκέψατο τὴν ἡμετέραν κωμόπολιν ὁ ὑποδ. Λάρνακος κ. Φίστερ συνοδευόμενος παρὰ τοῦ ὁραστηρίου ὑπαστ. κ. Φρειδερίκου Ἀμιὲτ, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπακούσηται τῶν τυχὸν ἀναγκῶν καὶ παραπόνων τῶν ἐνταῦθα χωρικῶν· εἴθε δὲ ἡ σεβ. ἡμῶν διοίκησις νὰ καταβάλῃ τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολλῶν ἡμῶν ἀναγκῶν μεθ' ὅσης εὐαρεσουμένη συχνότερον ἐπισκέπτεται ἡμᾶς.

Χ.

Ἀξ. Κύριε Συντάκτα.

Δηλοποιοῦμεν διὰ τῆς καταχωρίσεως ταύτης ἐν τῷ ἀξιολόγῳ Ὑμῶν φύλλῳ ὅτι ἡ δραματικὴ ἑταιρία τῶν κλεπτῶν ἤρχισε τῶν ἔργασιῶν της, διότι ἀπωλέσθησαν ἐκ τῆς κωμοπόλεως μας ἑπτὰ βόες. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Σεβαστὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν ἵνα δώσῃ τὴν πᾶσαν εὐθύνην εἰς τοὺς Ἀζάδες καὶ Μουχτάρην τῶν παρακειμένων χωρίων μας, διότι εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀποκάς μας ὅτι οἱ ἀπολεσθέντες βόες συνελήφθησαν ἐκ δόλου [illegible] πρὸς δυσμὰς τῆς [illegible] μας. Κατεναλώθησαν [illegible] βόες ἐν [illegible] οὗς δὲ οἱ δυστυχεῖς καὶ φιλέπονοι γεωργοί, ὧν ἕκαστος ἐκλάπησαν αἱ βόες, ἠναγκάσθησαν ὀπίσω ἀπὸ τὰς ἐρευνήσεις τῶν κλεπτῶν, ὡς ἐγνωρίζομεν, τὰ φυσικὰ ἔργα εἶναι τῆς κυρωτῆς [illegible] τοῦ [illegible]

Ἐν Πουτίῳ τῇ 12 βρίου 82.

Γ. Χ.

[illegible]

ΛΟΝΔΙΝΟΝ [illegible] — Ὁ [illegible] ὅτι [illegible] εἶναι [illegible]

βάσικος ἡ φήμη, ὅτι ἡ Ἰταλία προέτεινε συνδιάσκεψιν περὶ τῆς Αἰγύπτου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25.— Δώδεκα ἄρθρα τοῦ βουλευτικοῦ κανονισμοῦ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς βουλῆς. Ὁ κ. Κιάλδερς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, κατεβλήθη ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας θὰ ταξιδεύσῃ χάριν ἀναψυχῆς.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 24.— Ταραχαὶ ἐγένοντο μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν ἐνταῦθα, ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ ἐν Χάρκωφ. Τὰ γυμνάσια τῶν πόλεων τούτων ἐκλείσθησαν. Μία ἑκατοντὰς σπουδαστῶν συνελήφθη ἐνταῦθα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ 25— Τὸ Μαυροβούνιον ἀπειλεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ Κολατσὶν ἐν δὲν παραχωρηθῇ ἀμέσως εἰς αὐτό. Ἡ Τουρκία ἐπειλεῖ ἐκεῖ στρατόν, ἐτηλεγράφησε δὲ πρὸς τὰς δυνάμεις.

ΚΑΙΡΟΝ 24.— Ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς ἐνέσκηψε λίαν σοβαρῶς ἐν τῷ ἀγγλικῷ στρατῷ, ὃς εἶναι ἐστρατωνισμένος εἰς τὸ χρηματιστήριον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 24.— Ὁ Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος λέγει ὅτι ὁ κεδίβης θὰ προσκληθῇ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Βέκερ πασὰν δι' ἀγγλου στρατηγοῦ.

ΚΑΙΡΟΝ 25.— Κατὰ μαρτυρίαν τοῦ Ἀβδελραχμὰν Ρούχδη, ὁ Ἀράβης προσκληθεὶς νὰ παραδώσῃ τὰ φρούρια, ὡμίλησε περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ εἶπεν, ὅτι ἦτο ἀναγκη νὰ φονευθῇ μία πεντηκοντὰς κακῶν πατριωτῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὁ Σολειμὰν Σάμη καὶ ὁ Ἀβδελραχμὰν ἐξεταζόμενοι κατ' ἀντιπαράστασιν ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ Ἀράβης διέταξε τοὺς ἐμπρησμούς. Ὁ δὲ Ἀράβης δικαιολογούμενος ἀπέναντι τῶν κατηγοριῶν τούτων λέγει, ὅτι οἱ ἐμπρησμοὶ ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς σφαίρας τῶν Ἀγγλων πληρεις πετρελαίου.

Ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι ὁ λόρδος Δουφφερὶν ὀυδεμίαν ἀκομὴ ἀνακοίνωσιν ἐποιήσεν εἰς τὴν αἰγ. κυβέρνησιν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 25.— Ὁ σὶρ Στάφφορδ Νόρθκωτ θὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον κατευθυνόμενος πρὸς τὴν Μεσόγειον.

ΚΑΙΡΟΝ 25.— Ὁ Ἀεδὲλ Καδὶρ πασὰς ἀγγέλλει ὅτι ὁ Μάγδης πολιορκεῖται. Ἐξ ἄλλης πηγῆς βεβαιοῦται, ὅτι ὁ ψευδοπροφήτης συνελήφθη αἰχμάλωτος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 27.— Ὁ "Χρόνος" δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βίλφριδ Βλοὺντ, ἐν ᾗ αἰτεῖται, ἵνα τὰ ἔξοδα τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Ἀραβῆ πληρωθῶσιν διὰ δημοσίων συνεισφορῶν ἄλλως τὸ λοιπὸν θὰ ἀπόσχῃ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 24.— Τὰ σημερινὰ φύλλα εἶναι ἔγκυρα 49 χιλ. ἀντὶ 69 χιλ. ὡς ὅλους φουλλιμίτης τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ 27.— Βεβαιοῦται, ὅτι τὸ Μαυροβούνιον συνήνεσε νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Κολατσίν.

ΕΛΛΑΣ

[illegible]

[illegible] ἀπὸ τὴν [illegible] ἐν τῷ [illegible] Δημοτικοῦ Σχολείου [illegible] καὶ

κατὰ τίνα τρόπον δεῖ γίνεσθαι τὴν διδασκαλίαν πρὸς ἐπιτυχεστέραν καὶ ἐντελεστέραν ἐκμάθησιν.

ὑπὸ

(ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ.)

Ἀγαθῇ μερίμνῃ ὑπὲρ τῶν φιλτάτων Αὐτῇ τῆς πατρίδος τέκνων, ὁ σεβαστὸς Πρωθιερέρχης τῆς νήσου ἡμῶν προέτρεπε πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν τοὺς διδασκάλους ὅπως κατὰ τὰς διακοπὰς συζητήσωσι καὶ ἐξεύρωσιν εὐμέθοδόν τινα καὶ εὐθὺ πρὸς τὸν ποθούμενον σκοπὸν βάλλοντα τρόπον διδαχῆς καὶ κατατάξεως τῶν μαθημάτων, ὅπως εἰσαχθῇ οὗτος διὰ τὸ ὁμοιόμορφον εἰς ἁπάσας τῆς Νήσου τὰς Ἀλληλοδιδακτικὰς Σχολάς. Πλὴν παρῆλθον πρὸ 2 ἤδη μηνῶν αἱ διακοπαὶ, καὶ οὐδεὶς, τῶν διδασκάλων προυκάλεσε συζήτησιν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος. Αἰτούμενοι λοιπὸν τὴν ἄδειαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν συγγνώμην τῶν διδασκάλων ὅτι αὐτόκλητοι εἰσερχόμεθα ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν χορείαν των, ἐπιλαμβανόμεθα τοῦ ζητήματος τούτου ἐκφραζόμενοι ταπεινῶς γνώμην, ἣν ἐκ μικρᾶς μὲν πείρας, ἀλλ' ἐκ προσεκτικωτάτης ἐρεύνης καὶ ἀκριβοῦς περιεργείας ἐσχηματίσαμεν. Καίτοι δὲ πόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ θεωρῶμεν τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ὡς ἀξίαν παραδοχῆς, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν πιστεύομεν νὰ σφηθῶμεν τῆς ἠθικῆς ἐκείνης εὐχαριστήσεως, ὅτι ἔδομεν ἀφορμὴν τοῖς ἱκανωτέροις καὶ ἐμπειροτέροις πρὸς ἐξελιξιν καὶ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῶν φιλτάτων τῆς πατρίδος τέκνων ἀπωβλέποντος ζητήματος.

Ἐν τῇ πραγματείᾳ μας ταύτῃ ἠκολουθήσαμεν τὴν κατὰ τὴν τέως ἐν χρήσει μέθοδον εἰς ὀκτὼ κλάσεις διαιρεῖν τοὺς μαθητὰς, προσθέσαντες πλείονά τινα τοῖς μέχρι σήμερον ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Σχολείοις παραδιδομένοις μαθήμασι· τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν καὶ μάλιστα οἱ ἐν τοῖς χωρίοις, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξακολουθήσωσι κατόπιν τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις παραδιδομένα μαθήματα, ἐπιδίδονται εἰς διαφόρους τοῦ βίου ἐργασίας καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη ὅπως ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ στοιχειωδῶν γνώσεων ἀναγκαίων πρὸς τὴν διὰ τῆς μελέτης τῶν Ἑλλ. συγγραμμάτων ἀνάπτυξιν, καὶ διὰ ταύτης χρησίμου καὶ πρακτικοῦ βίου ἀναγκαίων μαθημάτων.

Ἀρχαιοτέρα λοιπὸν ἐκ τῆς τάξεως κλάσεως (τῆς κατωτάτης).

1. Ὡς πρώτης κλάσεως μαθητὰς θεωροῦμεν τοὺς ἀμοίρους ἥλικας ἀναγνωσμένους τὴν κλάσιν ταύτην ἀρχίζοντες τὴν ἀναγνώσιν τοῦ ἀλφαβήτου ἐκ τοῦ Ἀλφαβήτου Βρετοῦ (τοῦ ἐρχομένου ἄλλου [illegible] τῆς Ἡμιδιᾶς βιβλιοθήκης βιβλία ἐγνωρίσαμεν ὡς τὰ μόνα [illegible] μόνον, [illegible] βιβλία [illegible] καὶ [illegible] ἄλλας [illegible]

λοίθως ἡ Γραμματική), συγχίζει πολὺ τὸν παῖδα. Τώρα δ' ὁ παῖς εἶνε ἀνάγκηνὰ μάθῃ πῶς προφέρεται ἕκαστον γράμμα· ᾧ τοῦτο ἔγνωμεν ἐκ πείρας ὅτι συντείνει τὰ μάλιστα εἰς τὴν ταχεῖαν ἐκμάθησιν τῆς ἀναγνώσεως. Πολὺ δύσκολον καθίσταται εἰς τὸν παῖδα, συλλαβίζοντα π. χ. βῆτα. λάμβδα, ἄλφα, σῆγμα, καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐξ ὅλων τούτων θὰ σχηματίσῃ συλλαβὴν βλας, ἐνῷ ἁπλούστατα δύναται νὰ ἐννοήσῃ λέγων β, λ, α, ς, βλάς. Εἴδομεν πενταετεῖς παῖδας μαθόντας ἀνάγνωσιν διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τῆς μαθητείας των, καὶ ἄλλους ὀκταετεῖς καὶ ἐνναετεῖς διδαχθέντας ἐπὶ ἓν καὶ δύο ἔτη κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον, μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἀναγινώσκοντας ἀναγκαζομένους δὲ εἰς ἑκάστην λέξιν νὰ ψιθυρίζωσι π. χ. γάμμα, ρῶ, ἄλφα, γρὰ, φῆ, ω μέγα, φω, γράφω κ.λ.

Ἐξακολουθοῦντες λοιπὸν τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον, ἀφίνομεν ἐπὶ 2 ἢ 3 ἢ καὶ 4 ἀκόμη μῆνας τὸν παῖδα εἰς μόνον τὸ μάθημα τοῦτο καὶ εἰς τὰς κατόπιν ἐξ ἑνὸς συμφώνου καὶ ἑνὸς φωνήεντος (βα, βε, κτλ.) συλλαβὰς πρὸς ἐντελῆ καὶ ἀκριβῆ κατανόησιν τούτων, μεθ' ἣν προχωροῦμεν εἰς τὰς κατόπιν συλλαβὰς βραδέως καὶ ἀσφαλῶς, περὶ δὲ τὴν β.' ἑξαμηνίαν διδάσκομεν τὴν προφορὰν τῶν διφθόγγων, καὶ οὕτω περὶ τὸ τέλος τοῦ σχολεικοῦ ἔτους θὰ δύνηται ὁ παῖς ν' ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως εἰς τὸν Μικρὸν Γεώργιον, ὃν δίδομεν μετὰ τὸ ἀλφαβητάριον.

2. Εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν κατατάττονται μαθηταὶ ἀναγινώσκοντες, καθ' ἃ ἐφθημεν εἰπόντες, εἰς τὸν Μ. Γεώργιο. Δίδομεν λοιπὸν εἰς αὐτοὺς "Καλὸν Πατέρα" διὰ τὴν α.' ἑξαμηνίαν καὶ "Πάππον" διὰ τὴν β.' Διορίζομεν μάθημα κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξ 6 γραμμῶν τὸ πολὺ, ἀλλ' ἀκολούθως αὐξάνομεν αὐτὸ μέχρι 10 καὶ 12· ἀναγκάζομεν τὸν παῖδα ν' ἀναγινώσκῃ τὸ μάθημα ὁπωσοῦν ταχέως, διότι τὸ μέσον τοῦτο εὕρομεν ἐπενεργοῦν θαυμασίως, ἀναγκάζον οὕτω τὸν παῖδα νὰ μελετᾷ καλῶς· διότι ἀσφαλεστάτη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι δὲν ἐμελέτησεν ὁ μαθητὴς, εἶνε τὸ ὅταν ἀναγινώσκῃ μὲ τὴν αὐτὴν, οἵαν ᾧ τὸ μάθημά του βραδύτητα, ᾧ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βιβλίου του. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην ἀρχίζομεν ᾧ παράδοσιν γραφῆς γυμνάζοντες τοὺς παῖδας κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς εὐθείας γραμμὰς, ἀκολούθως δὲ εἰς τὰς κυκλοτερεῖς, τοξοειδεῖς ᾧ σφογγυλοὺς εἰς τοῦτο ἐφίσταμεν πολὺ τὴν προσοχὴν τῶν παίδων, διότι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὡς μεγίστη θετικότητι ὅτι, ἡ κλεὶς τῆς καλλιγραφίας εἶνε ἡ καλὴ ἐκγύμνασις πρὸς τὸ χαράττειν κανονικῶς πᾶσαν κυκλικὴν ἢ καμπύλην γραμμὴν ᾧ τοῦτο γίνεται κατοφανὲς ἐκ τούτου ᾧ μόνου, ὅτι οὐδεὶς τῶν γραμμάτων ὑπάρχει, οὐ ὀνείου τὸ ἄκρον τοῦ ἑνὸς ἢ ἢ τῶν 2 σκελῶν νὰ μὴ ἦνε κυκλοτερὲς, τοῦτο δὲ κακῇ χειρὶ δὲν ἔγραφῇ καλῶς, θέλει ὑποδειχθῇ ἔτι τὸ ἀκανόνιστον ᾧ ἀνάπτυγκτον τῶν κυκλικῶν γραμμῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κάθηκε τοῦ αὐτοῦ τὸν γραφὴν, Τοιουτοτρόπως ὁ μαθηταὶ τῆς κλάσεως ταύτης περὶ τὸ τέλος τοῦ σχολεικοῦ ἔτους θέλουσιν εἶσθαι καλοὶ ἀναγνῶσται εἰς τὸν "Πάππον" ᾧ ἐξησκημένοι εἰς τὸ γράφειν λέξεις μεσαίου, τοὐλάχιστον, σχήματος.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΕΥΦΛΟΓΙΑΣ.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς εὐφλογίας δεινὰ πάρχουσιν ἀκριβεῖς πληροφορίαι. Νομίζεται ὅτι ἡ νόσος ἦτο γνωστὴ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησιν, οἵτινες ἐθεώρουν αὐτὴν ὡς προελθοῦσαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ᾧ Κίνας· ἀλλὰ ὁ πρῶτος ἀσφαλῶς ὁρίσας αὐτὴν καὶ γράψας περὶ αὐτῆς εἶναι ὁ ἰατρὸς Ἀρὼν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ 622 μ. χ. ἀκμάσας. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ὀφείλομεν εἰς τὸν Ἄραβα ἰατρὸν Ραζὴν· ὅστις περιέσωσεν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀρὼν τοῦ καλουμένου "Πανδέκτας" καὶ ὅστις πρὸς τούτοις παρέχει τὴν πρώτην ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν συμπτωμάτων τῆς ἐν ἔτει 930 μ. χ. ἐνσκημάσης εὐφλογίας. Τοῦ δὲ διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμοῦ ἐφευρέτης ὑπῆρξεν ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς Ἐδουάρδος Ἰενερ. Οὗτος μαθητὴς ὢν τῷ 17 62 παρά τινι χειρουργῷ ἤκουσε γυναῖκά τινα διηγουμένην ὅτι διέμεινεν αὕτη διὰ παντὸς ἀπρόσβλητος ὑπὸ τῆς εὐφλογίας καὶ ὅτι τὸ εὐτύχημα τοῦτο ὤφειλεν εἰς ἐξάνθημα εὐφλογιῶδες, ὅπερ αὕτη προσέλαβεν ἐνῷ ποτὲ ἠσχολεῖτο νὰ ἀμέλξῃ τοὺς βοῦς. Τὴν πληροφορίαν ταύτην οὐδέποτε ἐλησμόνησεν ὁ Ἰένερ ἐκ ταύτης δὲ κατόπιν ἔλαβε τὴν πρώτην ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνακάλυψίν του. Ὡς πᾶσα δὲ ἀνακάλυψις, οὕτω καὶ τοῦ Ἰένερ ἐν ἀρχῇ οὐ μόνον οὐδεμίας ἠξιώθη προσοχῆς, ἀλλὰ καὶ ἐχλευάσθη, αὐτὸς δὲ οὗτος ἠπειλήθη ποτὲ ἐν ἰατρικῷ συλλόγῳ ὅτι ἤθελεν ἀποβληθῇ τοῦ σώματος ἂν ἐξηκολούθει νὰ παρενοχλῇ τοὺς ἑτέρους αὐτοῦ διὰ τοιαύτης ἀκάρπου ὑποθέσεως. Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ σημειοῦμεν ὅτι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προφυλακτικοῦ τούτου μέσου ἔλαβον τὸν ἄλλων μυριάδων, οὓς κατ' ἔτος ἐθέριζεν ἡ εὐφλογία ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἱκαναὶ ἐστεμμέναι κεφαλαὶ ἔπεσαν θύματα αὐτῆς. Οὕτως ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Αὐστρίας ἀπέθανεν ἐξ αὐτῆς Ἰωσὴφ ὁ Α.' καὶ μετ' αὐτὸν 6 ἀρχιδοῦκες καὶ ἀρχιδούκισσαι. Ἡ δὲ αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία προσβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ νόσου κατὰ τὸ 50 ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐν χῇ τὴν ἀτυχίαν νὰ ἴδῃ ὅλα παντὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς τῶν περιβόητον ἑπτὰ ἀδελφῶν αὐτῆς. Ἐν Γαλλίᾳ αὐτὸ θανὼν Ἐλισάβετ ὁ διάδοχος τοῦ ΙΔ. Λουδοβίκου ὢν ἡλικίας ἐτῶν 54 ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ΙΕ.' Λουδοβίκος κατ' αὐτὸ τὸ 64 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐν Ρωσσίᾳ ὑπέκυψεν εἰς προσβολὴν τῆς αὐτῆς νόσου ὁ αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ Β.' ἐν Γερμανίᾳ ὁ ἐκλέκτωρ τῆς Σαξωνίας καὶ ὅτις διαυπαρίας, ἐν Ὀλλανδίᾳ 21 ἀπέθανον ἐξ αὐτῆς ὁ πατὴρ, ἡ μήτηρ, ὁ υἱὸς καὶ εἷς ἀδελφὸς τοῦ Γουλιέλμου Γ.' Λοιπὸν Ἡ αὐτὸς προσβληθεὶς [illegible] ὑπὸ τῆς νόσου [illegible] ἔθλιψεν τὴν [illegible] βίον του.

Ὅλοι μοῦ λέγουν "ἔπαυσεν ἡ Λύρα σου νὰ ψάλλῃ·"
ἀλλὰ κανεὶς τὸ χέρι του στὸ στῆθός μου δὲν βάλλει·
κανεὶς δὲν ἐδοκίμασε νὰ ψάξῃ τὴν καρδιά μου·
ἔχω κ' ἐγὼ ταῖς πίκραις μου, ἔχω τὰ βάσανά μου·
λύπη βαριὰ σὰν θάλασσα πλακώνει τὴν ψυχήν μου,
μισῶ τὸν κόσμον, δὲν μπορῶ, μισῶ καὶ τὴν ζωήν μου.
Ἀχ! πότ' ἀπὸ τὴν κόλασιν θὰ βγῶ αὐτοῦ τοῦ κόσμου!
Ὦ Μοῦσα, σήκωσε αὐτὴν τὴν νύκτα ἀπ' ἐμπρός μου
νὰ δῶ κ' ἐγὼ μὲ μιὰ ματιὰ λιγάκι τὴν ἡμέρα,
νὰ μοῦ πωλήσῃς τὴν καρδιὰ γιὰ νὰ κυτάξω πέρα,
εἰς τὰ βουνὰ ποῦ φαίνονται εἰς τὴν καρδίαν μου μαύρα·
πέρα ἐκεῖ ποῦ τραγουδοῦν τὰ πεῦκα μὲ τὴν αὔρα·
ἐκεῖ, νὰ παρηγορηθῶ, τὴν λύπην μου ν' ἀφήσω,
ἐκεῖ, ἐκεῖ μαζύ μ' αὐτὰ κ' ἐγὼ νὰ τραγουδήσω.

ΤΡΟΟΔΟΣ.

Νὰ τὸ ψηλότερο βουνὸ ποῦ στέκεται κεῖ κάτω,
ἀγέρωχο, περήφανο, κ' ὅλο ζωὴ γεμάτο·
ἔχει χλαμύδα τὴν νοτιὰ, τὰ σύννεφα κορώνα,
χαμόγελο τὴν ἄνοιξι καὶ γρίπα τὸν χειμῶνα·
σ' τὴν γῆν τοῦ τὴν πευκόφυτον, τὴν γῆν τὴν ἐσκιωμένη
ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ θεοῦ εἶν' ἡ χαρὰ χυμένη·
παίζουν καὶ ψάλλουν τὰ πουλιὰ σ' τὰ δένδρα σ' τὰ λουλούδια
καὶ τὰ ρυάκια τοῦ λαλοῦν σ' τοὺς δρόμους τοῦ τραγούδια·
τὰ δένδρα καὶ τὰ χόρτα του μυρώνουν τὸν ἀέρα
ὅλαις ἡ χάρις γελοῦν καὶ παίζουν ἐκεῖ πέρα.
Ἐκεῖ μὲ ζωντανὴν φωνὴν σὰν γάμου λέγῃ ἡ φύσις,
ἄφες τὸν κόσμον κ' ἔλα ὦ μαζί μ' ἐμὲ νὰ ζήσῃς·
ἀνέβα εἰς τὸν κάμπον, ποῦ ὅπου μοσχαῖς μυρίζει,
ὅπου τὸ γλυκολάλημα τῶν πουλιῶν βουρμουρίζει,
ἐκεῖ ὅπου ἀκοῦνται τῆς φύσεως τραγούδια,
μέσα στὸν ἴσκιο, σ' τὴν δροσιὰ, στὰ χόρτα στὰ λουλούδια,
σὰν ἀγελάδες κάτασπραις ποῦ βόσκουν μαζεμέναις,
εἶναι τῶν Ἄγγλων αἱ σκηναὶ ἐκεῖ πιὰ σκορπισμέναις·
ἐκεῖ οἱ Ἄγγλοι νικηταὶ, δαφνοστεφανωμένοι,
γλυκοφουφοῦν τὴν ἀπίρα τοῦ σ' ποὺ τὸ ξαπλωμένοι·
ἐκεῖ συναναστρέφονται, καὶ ἀ' ὅλην τὴν καρδίαν τους,
ἐξιστορῶν τὰς μάχας τους κ' αὐξάνουν τὴν χαράν τους·
ἐκεῖ γελοῦν καὶ χαίρονται σ' τὰ χόρτα ξαπλωμένοι·
θέ μου τί ζωὴ γλυκιὰ, ζωὴ εὐτυχισμένη!
ὦ ὅσοι αὐτοὺς χάρηκαν καὶ πάνω ἐκεῖ ἄλλοι,
καὶ Τοῦρκοι καὶ Σπανιόλοι καὶ Ἑλληνοὶ καὶ Γάλλοι·
σ' αὐτὸ τὸ θεοπάχτο νησὶ τῆς Ἑλλάδας,
ἐμοιάζει τοῦτο τὸ βουνὸ, ὁ τόπος ἐκεῖνος,
ὅπου ὁμῶς μεγάλη καὶ φοβερὴ κορφὴ τὴν μέσα,
καὶ ἀπὸ ἀπόψε τὴν ἀγκαλιὰν σ' τὸ πεῦκο πέρα,
ὅπου ἐκεῖ ἔλθῃ νὰ πάῃ σ' τοῦ πόλεμου τὴν βοῦσι,
κάνει ἐπάνω τὰ χαρὰ νὰ γλυκοκελαδήσῃ.
[illegible]
Ἐλληνοκαλλίστατα, ὦ χῶρε τοῦ Ἀνατόλου
[illegible] θαυμάζει μὲ, τὸ χῶμα,
[illegible] χρόνοι σὲν μεγάλαν ὀλυτελῶς ἀρόμα·
Ἐλεύθε; ἀκόμα φαίνεσαι ἀπὸ τὰ λίθια σου,
[illegible]
[illegible]
[illegible]